

РЕШЕНИЕ

№ 743

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 28.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9267** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на Е. А. К. срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-М/4007/27.08.2020 г., издадена от директора на ДСП-М., с която на лицето е отказано предоставянето на месечна помощ за дете по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е неправилна и се моли тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа подадената жалба.

Ответникът – директорът на ДСП-М. – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Г., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е родител на малолетно дете – Х. К.. Тя е подала заявление за отпускане на месечни помощи за отглеждане на дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст по чл. 7 от ЗСПД № ЗСПД/Д-С-М/4007/27.08.2020 г.

Към заявлението е приложила удостоверение за брутни доходи за последните

12 календарни месеца, предхождащи месеца, през който е подадено заявлението, издадено от [фирма]. В заявлението е посочила, че е неомъжена. Декларирала е П. Л. К. - баща на детето, като съвместно живеещ родител без сключен граждански брак, с който съжителства на един и същ настоящ адрес, като е декларирала негов настоящ адрес: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес]. Този адрес е различен от посочения адрес на жалбоподателката: [населено място],[жк], чл. 512, вх. 1, ап. 5.

Изготвен е протокол от социален работник, от който се установява, че жалбоподателката е била информирана, че поради несъответствие в постоянните адреси бащата на детето П. К. няма да бъде взет предвид като член на семейството при преценка на правото на подпомагане.

При обработката на подаденото заявление е извършена служебна справка, при която е констатирано, че жалбоподателката е неомъжена с едно непълнолетно дете. Същата е осигурена и работи като банков служител, за което е представила удостоверение за брутни доходи за периода 01.08.2019-31.07.2020 г. в размер на 16 432,05 лв.

Установено е, че бащата П. К. е с различен от декларирания в заявлението постоянен адрес, като същият е: [населено място], [улица]. Констатирано е, че този адрес е различен от настоящия адрес на жалбоподателката, поради което П. К. не е взет предвид при преценка на правото на подпомагане.

Констатирано е, че общият доход на семейството е 16 517,42 лв., формиран от получен брутен доход в размер на 16 432,05 лв., както и от получено обезщетение от НОИ в размер на 85,37 лв. Изчислен е доход на член от семейството в размер на 688,22 лв.

Издадена е Заповед № ЗСПД/Д-С-М/4007/27.08.2020 г. от директора на ДСП-М., с която на лицето е отказано предоставянето на месечна помощ за дете по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗСПД, семейните помощи за деца се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него лице. Процесната заповед е подписана от директора на ДСП-М., поради което съдът приема, че е издадена от компетентен орган.

Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗСПД месечните помощи за дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, се предоставят на семействата, които отговарят на условията по чл. 4а и живеят постоянно в страната, при условие че детето:

1. не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
2. редовно посещава подготвителните групи в детските градини или подготвителните

групи в училищата за задължително предучилищно образование на децата, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние;

3. до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, редовно посещава училище, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние;

4. има направени всички задължителни имунизации и профилактични прегледи съобразно възрастта и здравословното му състояние;

5. живее постоянно в страната.

По делото нее спорно наличието на обстоятелствата, визирани в точки от 1 до 5 в чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

Според чл. 4а, ал. 1 от ЗСПД, право на семейни помощи по чл. 2, ал. 3, т. 2 имат семействата със средномесечен доход на член от семейството за предходните 12 месеца, по-нисък или равен на дохода, определен за целта в закона за държавния бюджет на Република България за съответната година, но не по-малък от предходната година. Според чл. 4а, ал. 2, т. 2 от ЗСПД, със Закона за държавния бюджет се определя доходът по ал. 1, при който семейните помощи - месечни помощи за отглеждане на дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, се отпускат в размер 80 на сто от пълния размер на помощта

Съгласно чл. 62, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г., средномесечният доход по чл. 4а, ал. 2, т. 2 от Закона за семейни помощи за деца за 2020 г. е от 410,01 лв. до 510 лв. включително. При направените проверки в хода на административното производство е определен средномесечен доход в размер на 688,22 лв., който надвишава максимално допустимия средномесечен доход, определен с Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г., поради което е отказано предоставяне на исканата помощ по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

Твърдението в жалбата, че средномесечният доход на член от семейството е 456,45 лв., поради което са налице условията за отпускане на 80 % от исканата помощ е необосновано.

Според § 1, т. 1, б „б“ от ДР на ЗСПД, семейството включва съвместно живеещи родители без сключен граждански брак, които съжителстват на един настоящ адрес, техните ненавършили пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст (родени и припознати, с изключение на сключилите брак). В случая е установено, че родителите не съжителстват на един и същ настоящ адрес. Това е посочено в подаденото от жалбоподателката заявление и е констатирано при извършените служебни проверки. Дватама родители не представляват семейство по смисъла на § 1, т. 1, б „б“ от ДР на ЗСПД, поради което при преценка на правото на подпомагане правилно бащата П. К. не е включен в състава на семейството.

С оглед изложеното оспорената заповед е правилна и законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. К. срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-М/4007/27.08.2020 г.,

издадена от директора на ДСП-М., с която на лицето е отказано предоставянето на месечна помощ за дете по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

Решението е окончателно на основание чл. 10, ал. 6 от ЗСПД.

СЪДИЯ: